

Φασουλῆς καὶ Περικλέτος,
ὁ καθέννας νέτος σκέτος.

Φ.—Μᾶς ἔρχονται...

Π.—

Μὰ ποιοί, μωρέ;

Φ.—

Τοῦ ἔθνους οἱ πατέρες,
μᾶς ἔρχονται, βρὲ Περικλῆ, σὲ μερικαῖς ἡμέραις.
Μὰ πῶς τοὺς ἐπιθύμησα νὰ τοὺς χειροκροτήσω,
τοῦ ἔθνους τὰ συμφέροντα μ' αὐτοὺς νὰ συζητήσω,
νὰ μὲ ἰδοῦν καὶ νὰ τοὺς ἴδω ἀπὸ ἕψηλὰ μὲ κιάλια,
νὰ πεταχθοῦν ἴσθι μούρη μου τὰ εὐνοσμά των σάλια
καὶ ν' ἀσπασθῶ μὲ ἀσπασμοὺς ἐκ τῶν φλογερωτέρων
τὰς ἔδρας ὅπου θὰ δεχθοῦν τὰς ἔδρας τῶν πατέρων.
Ἴδού, ἰδού, μᾶς ἔρχονται μὲ ὅλα τὰ σωστά των
νὰ λάβουν μέρος ἴσθις πομπὰς τῶν Μεγαλειοτάτων,
νὰ πᾶνε εἰς τ' Ἀνάκτορα, νὰ φᾶν καὶ νὰ χορέψουν,
καὶ νέα περισσεύματα νὰ ἴδουν καὶ νὰ πιστέψουν,
διότι, πρὶν αἰ τελεταὶ γενοῦν τῶν Βασιλέων,
αὐτὸ τὸ Ἴσοζύγιον ἐξησφαλίσθη πλέον
κι' ὁ Βασιλεὺς τὸ ἤκουσε μετὰ χαρᾶς μεγάλης
κι' οὐδὲ σοῦ ἐπιτρέπεται καθόλου ν' ἀμφιβάλῃς,
ἀλλὰ ὀφείλεις, Περικλῆ, ὡς τίμιος πολίτης
μὲ σάλπιγγα Τυρρηνικὴν πρὸς ὄλους νὰ κηρύττης
πῶς χάρις ἴσθις Πρωθυπουργὸν καθὼς καὶ εἰς τὸν
θὰ εἶναι Ἴσοζύγιον καθ' ἅπαντα τὸν χρόνον [θρόνον
κι' ὀφείλει κάθε ἄπιστος, χωρὶς νὰ χωρατεύῃ,
ὡς Ἕλλην καὶ χριστιανὸς εἰς τοῦτο νὰ πιστεύῃ
καὶ νὰ ὑμνῇ τοὺς σώζοντας τὴν δύστηνον πατρίδα,
ἂν θέλῃ νάχη καὶ αὐτὸς τὴν πρέπουσαν μερίδα.
Ἐγὼ δέ, φίλε Περικλῆ, ποσῶς δὲν ἀμφιβάλλω
καὶ λέγω «τοῦτο μου ἐστὶ, αὐτὸ καὶ ὄχι ἄλλο,»
πιστεύω καὶ ὁμολογῶ τὸ μέγα ὄνομά του,
πιστεύω εἰς τοὺς ἀριθμοὺς καὶ τὸ περίσσευμά του
κι' εἰς ὅ,τι ἔρχετ' ἐξ αὐτοῦ κι' εἰς τοῦτο ἐπιστρέφει
καὶ βλέπω σκορπιζόμενα ἴσθις οὐρανὸν τὰ νέφη.
Καὶ κάθομαι περιχαρὴς πρὸ τοῦ Βουλευτηρίου
κι' ἀνυπομόνωσ καρτερῶ ἐντὸς τοῦρητηρίου
γιὰ νὰ φωνάξω ἕξιλλος «Ἀνοίξατε, κλητῆρες,
νὰ ἔμβῃ ὁ Πρωθυπουργός, νὰ ἔμβουν οἱ σωτῆρες,
νὰ ἔμβῃ ὁ Αὐγερινός καὶ τοῦ Ρικάκ' ἡ σκούφια
καὶ ἡ ἀτίθασσος Ροζοῦ μὲ τᾶστρα της τσουλούφια.
Ἴδού σιβάδες ἀριθμῶν καὶ νούμερα γριφώδη,
ψαμμοκοσιογάραρα, ἀμέτρητα, μυθώδη,
μεγάλα, καρβαλιστικά, ἐπισεσωρευμένα,
ἀλληλοσυγκρουόμενα καὶ περιπεπλεγμένα
σὰν τὰ μαλλιά τ' Ἀβεσσαλώμ' στοῦ δένδρου τὰ κλω-

[νάφια,

ἢ ὅπερ καὶ ἀπλούστερον, ὡς εἶδος τι κουβάρια».

Τὴν μηλωτὴν τοῦ Ἐλισσαί, βρὲ Περικλέτο, δός μου
νὰ σκούξω ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ ἴσθις πέρατα τοῦ κόσμου:

«Ἴδού τὸ Ἴσοζύγιον ἐξησφαλίσθη πλέον
κι' ἔλατε τώρα ἑορτὰς νὰ ἴδητε βασιλέων.
Εἰς τὸν Τρικούπην τρόπαια καὶ θρίαμβοι καὶ νίκαι,
ἐφέτος Ἴσοζύγιον πραγματικὸν εὗρηκε.
Τοῦτο ἐστὶ τὸ σῶμα του, ὅπου θὰ μᾶς παχύνῃ,
τοῦτο ἐστὶ τὸ αἷμα του, ὅπου καθεὶς θὰ πίνῃ,
τοῦτο τὸ θαῦμα τῶν γδοον καὶ γάβδος Μωϋσέων
καὶ Τελωνῶν καταφυγὴ καὶ τόσων Φαρισαίων.
Ποτίσατε στεγνοὺς λαίμους, ποτίσατε τοὺς φίλους,
καθὼς ἐπότισε ποτὲ τὰς δώδεκα καμήλους
τοῦ Ἐλιέξερ τοῦ καλοῦ ἢ τῆς Γραφῆς Ρεβέκκα...»

Π.—Βρὲ πάψε ἀφιλότιμε κι' ὡς ἐδῶ πέρα στέκα.

Φ.—Τὴν μηλωτὴν τοῦ Ἐλισσαί, βρὲ Περικλέτο, δός μου
νὰ σκούξω ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ ἴσθις πέρατα τοῦ κόσμου:
Ἐλατε τώρα ὅλοι σας μὲ σάκκους καὶ μὲ δίσκους,
ἐλατε τοῦ Φιλήμονος νὰ ἴδητε ὀβελίσκους,
Ἄλφρέδους, Παύλους, Πρίγκηπας Σεργίους καὶ Βα-

[θρόνους,

Χριστιανούς, Χαχάμηδες, Λουθηρανούς, Μασσόνους,
ὁμογενεῖς, ἰθαγενεῖς, ἀλλογενεῖς ποικίλους,
φιλέλληνας, μισέλληνας, ἐχθροὺς μαζί καὶ φίλους,
ν' ἀκούσῃ ἔμβατηρία καὶ μουσικὴν παιάνων,
νὰ ἴδητε κυκλικὸς χοροὺς Θηβαίων κι' Ἀκαρνάνων,
νὰ ἴδητε ἄμαξαις χρυσοῖς καὶ ἄρματα καὶ λούσα,
νὰ ἴδητε ἴσθις Ἀκρόπολι τραπέζια καὶ τσουμποῦσα,
νὰ μῆπτε μὲς ἴσθις Βασιλῆα τὸ πλούσιο κοτέτσι,
νὰ φάτε δι' ἐξόδων του ψητό καὶ κοκορέτσι,
νὰ στραβωθῆτε μὲ φωτιαῖς κι' ἠλεκτρικὸς σπινθῆρας,
νὰ ἴδητε ντάμαις τῶν χορῶν κι' ἐγκυμονούσας γῆρας,
ν' ἀκούσετε τὸν Λαμπελαί, καντάδες καὶ σαντούρια,
ν' ἀκούσετε καὶ μερικὰ Πλακίωτικα γαϊδούρια,
μὲ οὐρι νὰ γεμίσετε πλατείας τε καὶ δρόμους,
νὰ δεῖρετε καὶ μερικοὺς κλητῆρας κι' Ἀστυνόμους,
νὰ ἴδητε καὶ ν' ἀκούσετε τοὺς προὔχοντα τοῦ γένους
ροφῶντας τὸ περίσσευμα κι' ἔσθ' ὅτε περδομένους
καὶ ν' ἀνακρίζετε μ' αὐτοὺς κι' ἐμὲ τὸν πειναλέον
«Ἴδού, τὸ Ἴσοζύγιον ἐξησφαλίσθη πλέον.»

Π.—Ἀκόμη ἐξακολουθεῖς, βρὲ στόμα λυσσασμένο;

Φ.—Στὴν μηλωτὴν τοῦ Ἐλισσαί ἀκόμη ἐπιμένω.

Π.—Μωρὲ ἀκόμη μηλωτὴν γυρεύεις νὰ σοῦ δώσω;
ἔλα λοιπόν, μαντρόσκυλε νὰ σὲ ξυλοφορτώσω

Τεῦχος Πανηγυρικὸν
ἑορτῶν Βασιλικῶν.

Τολμῶ, φιλόμουσον κοινόν, νὰ σοῦ προαναγγείλω
ὅτι τὸ ἄλλο Σάββατον δὲν θὰ ἐκδώσω φύλλο,
διότι τώρα κι' ὁ Ρ ω μ η ὀ ς μὲ ὅλα τὰ σωστά του
ἐν Τ ε ὕ χ ο ς Π α ν η γ υ ρ ι κ ὸ ν ἐστέφθη νὰ συντάξῃ
γιὰ τὰς μελλούσας ἑορτὰς τοῦ Μεγαλειοτάτου
μήπως ἴσθις μὲ αὐτὸ παράδες νὰ συνάξῃ.

Θὰ ἔχη σοβαρὰ πολλὰ μετὰ σπουδῆς μεγάλης
κι' ἐξώφυλλον χρωματιστὸν θὰ ἔχη πρὸς τοῖς ἄλλοις
καὶ ὅ,τι ἄλλο θέλετε ἀρμόζον εἰς τὸν θρόνον,
ἀρκεῖ πᾶς Ἕλλην ἀληθῆς νὰ τᾶγοράσῃ μόνον,
διότι τώρα ποῦ γιορταῖς θὰ ἔχη τὸ Παλάτι
φρονῶ πῶς πρέπει κι' ὁ Ρ ω μ η ὀ ς νὰ σαβουρώσῃ κάτι.